

Потеглил пак из пжтя и застигнал Пендо. Нему се строшила една спица, и няма от що да я направи.

Тича той при Пижо, моли го, кланя му се да му даде старата от да си поправи колата.

— Дай 150 лева, па я вземи, казал Пижо:

— 150 лева ли! Полудел ли си, бе братко. Тя не струва нито 5 лева.

— Като не струва, воля ти, иди си купи за 5 лв.

И Пижо потеглил с колата непред.

Ударил се Пендо в главата, тича и се моли...
Що да прави? Наоколо няма никакво джрво... Как да си поправи колата? Вижда, че молбата не помага, изважда 150 лева и ги подава на Пижо.

— Не ща ти парите, братко; аз исках само да ти покажа, че не е добре да печелим от чуждото нещастие.

Пендо се замислил.

ЗАЙО И ЛИСА.

Тржгна лиса на лов и надуши зайо джлгоуши, Той лежеше доволен сит и се мислеше за честит. Отведнаж лиса с рунтавата опашка се изпречи пред кжщицата му сиромашка...

Зайо няма време да бяга туку на молба заляга:

— Моля те, сестричке, остави ме поне три дни още да поживея. Не ми се умира още сега, каза зайо с тжга.

Лиса не беше гладна и се сжгласи. Но зайо в своята дупка вкара. Де ще го намери след три дни, ако заскача из гората?

След три дни отишла да го изяде. Зайо рекал:

— По-добре да беше ме изяла още веднага. Тогава щех веднаж да умра. А през тези три деня, аз тридесет пжти умирах и сега пак ще умра!...

